

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

1
2

לפני:
כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורית פרץ

המאשימה

-

ע"י ב"כ עו"ד אלעד שרון

הנאשם

3
4

פסק דין

5

1. הנאשם הואשם בעבירות על חוק שכר מינימום התשמ"ז-1987, סעיפים 2 (א) ו-14 לחוק וכן בעבירות על תקנות שכר מינימום (הוראות משלימות לעניין חישוב שכר מינימום יומי) התשנ"ט-1998.

9

2. לאחר שמיעת העדים ועיון בכל חומר הראיות, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

12

3. בראש ובראשונה אציין כי הנאשם הואשם בעבירה על סעיף 2 (א) לחוק שכר מינימום.

15

על פי הוראות תקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי – שכר מינימום) התשס"ג-2003, אין מדובר בעבירה מינהלית. ראו לעניין זה ע"פ (ארצי) 29/08 מיכאל פרץ נ' מד"י (מיום 3/11/08).

18

4. ההליך כאן הינו כתב אישום בעקבות הגשת בקשה להישפט של הנאשם, בגין קנס מינהלי שהושת עליו.

21

שעה שלא היתה הצדקה להשתתף הקנס המינהלי, אין אף הצדקה להגשת כתב אישום.

23

די בכך כדי לזכות את הנאשם.

24

5. למעלה מהדרוש, אבחן להלן את חומר הראיות שהוצג בפניי.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

- 1 בכתב האישום פורטו שמות של 10 עובדים ממוצא תאילנדי, אשר הועסקו
2 במשק של הנאשם, במיון גבעולים ירוקים.
3 הביקורת נערכה ביום 20/2/06.
4 לטענת המאשימה, לעובדים לא שולם שכר מינימום לחודשים נובמבר 2005,
5 דצמבר 2005 וינואר 2006.
6
7 העובדים לא הובאו למתן עדות. 6.
8 מטעם המאשימה העידו מפקחים שערכו ביקורת במשק ביום 20/2/06 וכן
9 ערכו תחשיבים בהתאם לחוק שכר מינימום.
10
11 במסגרת ראיות התביעה, הוגשו תלושי שכר של העובדים. 7.
12 בתלושים נרשם תשלום עבור 186 שעות לפי תעריף 17.95 ₪ לשעה, הוא שכר
13 המינימום שהיה ידוע במועד ביצוע הביקורת.
14 מהשכר נוכו סכומים לביטוח לאומי. מעבר לכך, התלוש אינו מפרט ניכויי
15 רשות כלשהם כגון מגורים או ביטוח רפואי, כפי שמקובל בדרך כלל בהעסקת
16 עובדים זרים.
17
18 במסגרת עדויות עדיי התביעה, הוגשו רישומי שעות נוכחות שביצעו שני 8.
19 עובדים (מא/4).
20 ב"כ הנאשם התנגד להגשתם עקב אי נוכחות העובדים שערכו את המסמכים.
21 בהחלטתי מיום 13/12/11 נקבע כי המסמכים יתקבלו כראיה לקיומם ולא
22 לאמיתות תוכנם.
23
24 מחומר הראיות עולה שהנאשם לא ניהל דו"חות נוכחות מטעמו. 9.
25 הנאשם הודה בכך בפני המפקחים (מא/1) ואף בפנינו.
26
27 המפקחים רשמו בתיאור המקרה (מא/1) כי תיחקרו את אחת העובדות 10.
28 שמסרה כי היא עובדת בכל יום שמונה שעות ועוד שעתיים נוספות ועובדת גם
29 ביום השבת.
30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

- 1 המאשימה הציגה תלושי שכר של חלק מהעובדים (מא/6), בהם נרשם שעבדו
2 26 ימי עבודה. לטענתה, על פי גירסת הנאשם מדובר על 8 שעות עבודה ליום,
3 סה"כ 208 שעות ובהפחתת חצי שעות הפסקה ליום – 195 ש, בעוד שעל פי
4 התלוש, שולם עבור 186 שעות בלבד.
5
- 6 להלן סעיפי האישום המפורטים בכתב האישום :
7
- 8 "2 (א) עובד שמלאו לו 18 שנים (להלן – עובד) המועסק במשרה מלאה, כנהוג
9 במקום עבודתו, זכאי לקבל ממעבידו שכר עבודה שלא יפחת משכר המינימום
10 לחודש, שכר המינימום היומי או שכר המינימום לשעה, הכל לפי העניין".
11
12
- 13 "14. מעביד שלא שילם לעובדו שכר מינימום, דינו – מאסר או קנס...".
14
- 15 המאשימה מפנה להוראות סעיף 7 ב לחוק שכר מינימום הקובעות :
16
- 17 "בדיון באישום או בתובענה לפי חוק זה נגד מעביד, חזקה היא כי בכל אחד
18 מאלה לא שילם המעביד שכר מינימום, אלא אם כן הוכיח אחרת:
19 (1) הנאשם או הנתבע לא הציג רישום נוכחות המתייחס לעובד, אך הוא
20 מחוייב ברישום הנוכחות של אותו עובד לפי חוק שעות עבודה ומנוחה,
21 משנדרש לכך בידי העובד, מפקח עבודה או בית המשפט...".
22
- 23 החובה לנהל רישום של שעות העבודה נקבעה בסעיף 25 לחוק שעות עבודה
24 ומנוחה התשי"א-1951.
25
- 26 כפי שנקבע בעניין ע"פ 56/09 מדינת ישראל נ' יהושע פרחי על מנת שתקום
27 החזקה הקבועה בחוק לחובת המעסיק, על המאשימה להציב תשתית עובדתית
28 ראשונית מוכחת, מעל לכל ספק סביר.
29
- 30 במהלך העדות, העיד הנאשם כי לא ניכה לעובדים ניכויים בגין מגורים, מזון,
31 ביטוח בריאות, אף שהיה זכאי לעשות כן על פי כל דין.
32 לטענתו, היה זכאי לקזז מכל עובד סך 328 ש"ח בגין הניכויים הנ"ל וכי יש
33 להוסיף סכום זה לשכר המופיע בתלוש.
34 המאשימה טענה מנגד, כי הנאשם אינו רשאי לשלם לעובדים כל חודש את
35 השכר במלואו ללא ניכויים, ולנכות את הסכומים בתום יחסי עובד ומעביד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

- 1 המאשימה מפנה לפסק הדין בעניין נד/ 48-3 **אברהם מזרחי נ' ענת ימין**. בפסק
2 הדין שם דובר על ניכויים בגין איחורים לעבודה וכיו"ב. על אלה נאמר
3 שהמעסיק אינו רשאי לשלם ולנכות, בתום תקופת העבודה, את כל
4 "האיחורים" מהשכר.
5 המקרה שבפנינו הוא שונה. על פי התקנות, מותר לקזז משכר העובדים הזרים
6 תשלומים עבור מגורים וביטוח בריאות. אין חולק שהנאשם סיפק לעובדים
7 מגורים וכן ביטוח בריאות.
8 עת הנאשם מואשם על אי תשלום שכר מינימום, לא ניתן להתעלם מכך שהוא
9 זה שנשא בתשלומים עבור מגורים וביטוח בריאות.
10 ודוק – הנאשם אינו מבקש לקזז סכומים כלשהם משכר העובדים. לו היה
11 מבקש לעשות כן, במישור האזרחי, היתה עולה שאלה האם לאור פסק דין
12 אברהם מזרחי הנ"ל, זכאי לעשות כן או לא.
13 במישור הפלילי, עת בוחנים אם שולם לעובדים שכר מינימום, לא ניתן
14 להתעלם מתשלומים שבהם נשא הנאשם אך לא קוזזו משכר העובדים.
15
16 17. הנאשם טוען כי שעה ששולם שכר מינימום עבור משרה מלאה (186 שעות כפול
17 17.95), הרי שלכל היותר קמה נגדו טענה בעניין שעות נוספות, שאינם בגדר
18 שכר מינימום ולא חלות עליהם הוראות החוק לעניין אישום פלילי.
19 המאשימה טוענת מנגד, כי אם לוקחים את סך כל השעות המופיעות ברישום
20 שערכו העובדים ומחלקים בסך את השכר ששולם, עולה כי העובדים קיבלו
21 שכר ליום הנמוך משכר המינימום.
22
23 18. אין לקבל את עמדת המדינה בסוגיה זו.
24 הנאשם שילם לעובדים את שכר המינימום עבור 186 שעות – משרה מלאה.
25 כך כתוב במפורש בתלושי השכר.
26 בעניין ע"פ (ארצי) 24/05 **א.ת. מור אחזקות (1992) בע"מ נ' מדינת ישראל**,
27 נקבע כי מקום שנמסר לעובד תלושי שכר, חזקה שהתלוש משקף נאמנה את
28 המציאות, לפחות לגבי הסכום שצויין בו.
29 ככל שהעובדים הועסקו בשעות נוספות – לא קיבלו על כך שכר כלל וכלל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

- 1 האם עבדו בשעות נוספות וכמה שעות נוספות עבדו – כל שיש בפנינו הוא
2 רישום שנערך על ידי שני עובדים (מא/4), שלא העידו ואשר על פי החלטה
3 מפורשת, מהווה ראיה לקיומו ולא מעבר לכך.
4
- 5 19. על פי סעיף 1 לחוק שכר המינימום, סעיף הגדרות, הגדרת שכר מינימום הוא:
6 "שכר מינימום לשעה" – החלק ה- 186 של שכר המינימום".
7
- 8 20. מהאמור עולה כי שעות נוספות אינן נכללות בהגדרת "שכר מינימום" שבחוק.
9 שעה שהנאשם שילם לעובדים שכר מינימום עבור 186 שעות, הרי שככל שעבדו
10 בשעות נוספות מעבר ל- 186 שעות ולא שולם להם על כך דבר, אין מדובר
11 בהפרה של הוראות החוק בהיבט הפלילי.
12
- 13 21. קביעה זו נכונה אף בהתייחס לטענת המאשימה לעניין 26 ימי עבודה ולכך
14 שלכל הפחות, העובדים עבדו 195 שעות לחודש וקיבלו שכר על 186 שעות
15 בלבד.
16
- 17 22. סוף דבר
18 לאור כל האמור לעיל, במופרד ובמצטבר, המאשימה לא הרימה את הנטל
19 המוטל עליה בהיבט הפלילי.
20
- 21 23. **אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.**
22

23
24 ניתן היום, 27/4/14, בהעדר הצדדים ויישלה אליהם.
25

הדס יהלום, סגנית נשיאה

26
27
28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 17396-08-10

- 1
- 2
- 3

